

Bertillons Signalementssystem og dets Internationalisering.

Endskønt Bertillons antropometriske System ikke er ukendt herhjemme, hvor det har været omtalt baade i dette Tidsskrift¹⁾ og andetsteds²⁾, turde det dog være naturligt atter at henlede Opmærksomheden derpaa, navnlig da dets almindelige Gennemførelse staar paa Dagsordenen i Tyskland, og Norden, saafremt dette skulde blive til Virkelighed, da næppe længe kan undslaa sig for at følge efter.

Vi skulle derfor her give en kort Oversigt over Systemet, saaledes som det er ordnet af dets Opfinder, Lægen Alphonse Bertillon, Chef for Identificeringsbureauet i Paris, og derefter omtale de øvrige Landes og særlig Tysklands Stilling til Sagen.

Hensigten med Bertillons System er at føre et Identitetsbevis over for enhver Person, som engang tidligere har været anholdt af Politiet eller arresteret af Domstolene. Identiteten, dette »Kardinalpunkt« for Strafferettens Anvendelse³⁾, er af lige stor Betydning for Politiet, hvem Spørgsmaalet først forelægges, naar et mistænkt Individ falder det i Hænde, og det gælder om at udfinde hans Generalia, for

1) Se T. Bd. XII p. 129 og XV p. 7.

2) Se U. f. R. 1888 p. 913 ff.

3) Friedrich Paul: Ueber Identifizierung, Z. f. Kriminalantropologi 1897.
Denne Afhandling er hovedsagelig benyttet i nærværende Artikel.

Forhørsdommeren, naar Individet haardnakket nægter at give sandfærdige Oplysninger om sine Forhold, for den dømmende Ret, naar Sagen drejer sig om Forbrydelser, der ere belagte med Gentagelsesstraffe, saa vel som ved Strafadmaalingen i Almindelighed, og for de straffuldbrydende Myndigheder, naar de inden for Lovens Rammer skulle udøve Indflydelse paa Straffens faktiske Varighed. Et tilfredsstillende Identificeringssystem kan imidlertid kun opnaas, naar det 1) ikke fordrer særlige videnskabelige Forudsætninger af de med dette Arbejde beskæftigede Personer, 2) er simpelt og hurtigt at udføre, 3) paalideligt og 4) let at registrere. Det hidtil almindelig benyttede Middel har været Fotografien, men Ulempen herved er, at der i Løbet af kort Tid i de store Forbrydercentre, hvor Identificeringen særlig har sin Betydning, ophober sig et uhyre Tal Fotografier, som mangler al Overskuelighed og gør den, som, stillet over for de mægtige Albums, skal udfinde den sigtede, ganske forvirret, hvortil endvidere kommer de store Forandringer, som et Individ ved Alder, Udskjelser, Forandring af Haar og Skæg eller blot af Ansigtstudtrykket kan frembyde, naar 2 med nogen Tids Mellemrum tage Fotografier sammenlignes¹⁾. Hvad de andre Identificeringsmetoder angaar, Fingerspidsaftryk, Gibsafstøbninger af Øre, Underkæbe o. l., ere disse ikke altid paalidelige og mangle ganske Overskuelighed. Man

1) Med særligt Hensyn hertil anbefaler Bertillon stærkt i sin Bog *La photographie judiciaire* foruden en face Billeder stedse at tage et rent Profilbillede, da Profilens Træk altid vedblive at være ens, og stik imod den almindelige Opfattelse, der foretrækker en face eller $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Profil, lettest kendes af Folk, der kun lejlighedsvis have set vedkommende. Det er kun de nærmere Bekendte, der kendes lettest, tage en face eller i $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Profil, fordi man over for disse ikke hæfter sin Opmærksomhed saa stærkt ved Trækkene som ved Ansigtstudtrykket, der ikke ses i Profilbilledet. Da det i de senere Aar her i Landet er blevet ret almindeligt, at Retterne lade tage Fotografier af den tiltalte som Bilag til Sagens Akter, fortjene disse B.s Bemærkninger som hans Bog i det hele Opmærksomhed.

tænke sig i en Samling af 10,000 Underkæber nogenlunde hurtigt, ja overhovedet, at finde den til den sigtedes nøjagtig svarende!

Bertillons System, som første Gang forelagdes Fængselskongressen i Rom 1885 og fra 1882 har været i Brug i Paris, består i:

- 1) et Antal Maalinger paa det menneskelige Legeme,
- 2) en Personbeskrivelse,
- 3) Angivelse af særlige Kendetegn og
- 4) et Fotografi.

ad 1. Maalingen består i at maale Legemshøjden, Favnevidden og Siddehøjden ved Maaleredskaber, anbragte ved Væggen. Derpaa følger Hovedgennemsnittet i Længden og Bredden med en særegen Passer, det højre Øres Bredde og Længde med et lille Skydemaal, endelig Maaling af Foden, Mellemfingeren, Underarmen og den lille Finger, alt paa venstre Legemsdel med et større Skydemaal. Alle de fundne Tal nedskrives paa et Kort («Fiche»). Den angivne Rækkefølge benyttes for at Udmaaleren ikke skal behøve at lægge et Instrument fra sig, før alle Maalinger, som skulle foretages med dette, ere foretagne. Venstre Side foretrækkes, fordi Legemsbeskadigelser hyppigst forekomme paa højre Side. Kun Øret danner en Undtagelse, idet her det højre vælges, fordi det er dette, som kommer til Syne paa Profil-Fotografiet (se Noten p. 32), hvorfor det er ønskeligt foruden dets fotografisk gengivne Form ogsaa at have dets Maal. — Betydningen af disse Maalinger beror paa, at Menneskets Benbygning ikke undergaar nogen Forandring efter det 20—21. Aar, medens Øret vel med meget høj Alder til en vis Grad kan skifte Form, men dog i Hovedsagen bliver det samme, samt paa, at 2 Mennesker ikke kunne findes, som frembyde nøjagtig de samme Maal i alle Retninger¹⁾.

¹⁾ B. udtaler i sit Værk: Instructions signalétiques (1893), at, uagtet den Type, som teoretisk lettest maa kunne træffes, naturligvis er den, som indeholder et Gennemsnitsmaal i alle Henseender, findes der i hans 90,000 Signalementer ikke et eneste med samtlige disse Maal.

Desuagtet vilde Systemet ingen praktisk Betydning have, hvis det ikke kunde registreres paa en saadan Maade, at det i det enkelte Tilfælde over for en bestemt anholdt er let at konstatere, om et tilsvarende Signalement haves. Her ligger maaske det mest geniale Punkt i Bertillons System. B. gaar ud fra Quételets bekendte Sætning, at alt levende bevæger sig inden for visse Grænser mellem et vist Maksimum og et vist Minimum af Størrelse, saaledes at Middeltallet forekommer hyppigst, hvorefter Antallet i nøjagtig lige Grad aftager nedad mod Minimum og opad mod Maksimum. B. inddeler herefter enhver Gruppe af de oven angivne Maal i 3 lige store Undergrupper, lille, middel, stor, med nøjagtige Talangivelser for Middeltallet, der f. Eks. for Hovedlængden ere 185 mm.—190 mm., medens alt hvad der er under 185, hører hjemme under Rubrikken lille, alt hvad der er over 190, under Rubrikken stor. Da Maalene indbyrdes ere ganske uafhængige af hinanden, idet man f. Eks. aldrig fra Hovedets Længde kan slutte til dets Bredde, saa lidt som omvendt, vil et nok saa stort Antal Kort hurtig blive reduceret til let overskuelige Smaagrupper. 90,000 Ficher eller Kort deles først i 3 Grupper efter Hovedlængden¹⁾ i stor, middel, lille, hver af de 3 fremkomne Grupper atter uden Hensyn til Hovedlængde i 3 efter Hovedbredden. Hver af disse 9 Grupper à 10,000 atter i 3 efter Mellemfingerens Størrelse, hver af disse igen efter Fodlængden; de 81 fremkomne Grupper, der nu kun indeholde 1100 Kort hver, deles hver i 3 Undergrupper efter Underarmslængden. Legemsstørrelsen deler de fremkomne 243 Grupper à ca. 400 Kort i 3 nye Undergrupper

¹⁾ Naar den her angivne Orden er en ganske anden end for Maalenes Konstatering (se ovfr.), skyldes dette, at B. til Klassificeringen først benytter de Maal, som give mindst Anledning til Fejlmaalinger. En saadan, der f. Eks. medfører, at en lille Hovedlængde angives som middelstor, volder selvfølgelig langt større Ulejlighed, saa længe de forskellige Grupper ere à 30,000, end naar de ere reducerede f. Eks. til 60 (jfr. Skemaet p. 36—37.).

å 130 Kort, der atter efter Lillefingerens 2 Dimensioner (Forskellighederne her ere nemlig for smaa til at kunne underkastes en Tre-Deling) falde i 1458 Grupper, der hver rummer ca. 60 Kort. Efter Øjnenes Farve, der af Bertillon inddeles i 5 Hovedklasser efter det Kvantum gult, der findes i Iris, og som forandrer Farven fra blaa (ufarvet) gennem orange, brun, mørkebrun til sort, reduceres dette Antal Kort yderligere til Smaagrupper, der hver kunne rumme ca. 12 Kort. Efter Ørets Længde kunne disse sidste Grupper atter inddeles i 3 Underafdelinger. Naar man saaledes, efter at være gaaet fra Elimination til Elimination, har udfundet det paagældende Kort, vil man efter de yderligere herpaa angivne Maal (Favnevidden, Siddehøjden, Ørets Bredde) foruden ved de nedenfor angivne særlige Tegn samt Fotografiet let kunne konstatere Identiteten. — Efter den angivne Inddeling opbevares Ficherne i 3 Reoler, der tilsammen indeholde 81 Rum, hvoraf hvert igen er tredelt. Mistænkes en anholdt, hvis Maal nu ere tagne, for at have givet falske Oplysninger om sine Antecedentia, og det altsaa skal undersøges, om han har en ældre Fiche, vil man hurtigt og sikkert ved i den skildrede Orden at tage de nu fundne Maal til Udgangspunkt kunne overbevise sig herom. For at tydeliggøre dette, bringe vi her en skematisk Oversigt over Fichernes Ordning i de 81 Rum¹⁾.

Det første Maal, der opgives, er Hovedlængden. Samtlige smaa Hovedlængder findes i Rummene 1—3, I—IX, Mellemlængder i 4—6, I—IX, de store Længder i 7—9, I—IX. Opgives altsaa en Mellemlængde, ved man straks, at den maa søges i et af de 27 Rum 4—6, alle de øvrige 54 ere udelukkede.

Det næste Maal er Hovedbredden. Dennes 3 Dimen-

¹⁾ Desuden haves en alfabetisk Fortegnelse over Navnene paa alle maalte Personer, til Brug over for anholdte, der straks opgive rette Navn. I denne Liste findes vedkommende Fiche angivet efter Løbenummer, idet Genparter af alle de i Reolerne forvarede Ficher findes, ordnede efter Løbenummere, i særlige Rum.

IV	l. H. L. m. H. B. l. M. F. l. F. L.	l. H. L. m. H. B. m. M. F. l. F. L.	l. H. L. m. H. B. s. M. F. l. F. L.	m. H. L. m. H. B. l. M. F. l. F. L.	m. H. L. m. H. B. m. M. F. l. F. L.	m. H. L. m. H. B. s. M. F. l. F. L.	s. H. L. m. H. B. l. M. F. l. F. L.	s. H. L. m. H. B. m. M. F. l. F. L.	s. H. L. m. H. B. s. M. F. l. F. L.
III	l. H. L. l. H. B. l. M. F. s. F. L.	l. H. L. l. H. B. m. M. F. s. F. L.	l. H. L. l. H. B. s. M. F. s. F. L.	m. H. L. l. H. B. l. M. F. s. F. L.	m. H. L. l. H. B. m. M. F. s. F. L.	m. H. L. l. H. B. s. M. F. s. F. L.	s. H. L. l. H. B. l. M. F. s. F. L.	s. H. L. l. H. B. m. M. F. s. F. L.	s. H. L. l. H. B. s. M. F. s. F. L.
II	l. H. L. l. H. B. l. M. F. m. F. L.	l. H. L. l. H. B. m. M. F. m. F. L.	l. H. L. l. H. B. s. M. F. m. F. L.	m. H. L. l. H. B. l. M. F. m. F. L.	m. H. L. l. H. B. m. M. F. m. F. L.	m. H. L. l. H. B. s. M. F. m. F. L.	s. H. L. l. H. B. l. M. F. m. F. L.	s. H. L. l. H. B. m. M. F. m. F. L.	s. H. L. l. H. B. s. M. F. m. F. L.
I	l. H. L. l. H. B. l. M. F. l. F. L.	l. H. L. l. H. B. m. M. F. l. F. L.	l. H. L. l. H. B. s. M. F. l. F. L.	m. H. L. l. H. B. l. M. F. l. F. L.	m. H. L. l. H. B. m. M. F. l. F. L.	m. H. L. l. H. B. s. M. F. l. F. L.	s. H. L. l. H. B. l. M. F. l. F. L.	s. H. L. l. H. B. m. M. F. l. F. L.	s. H. L. l. H. B. s. M. F. l. F. L.
	1	2	3	4	5	6	7	8	9

sioner dele Reolen paa tværs ganske paa samme Maade som Hovedlængderne delte den paa langs, saaledes altsaa, at samtlige smaa Hovedbredder findes i Rummene I—III, Mellembredderne i Rummene IV—VI, de store Bredder i Rummene VII—IX. Opgives altsaa i Eksemplet foruden den oven anførte Hovedlængde tillige en lille Hovedbredde, maa denne findes i Rummene I—III. De to Diagonaler paa langs og tværs skære altsaa hinanden i Rummene 4—6 I—III, \varnothing : de 27 mulige Rum reduceres nu til 9.

Inden for de fremkomne 9×9 Rum gentages nu ganske samme Proces efter Mellemfingerens og Fodlængdens Dimensioner. Alle smaa Mellemfingre findes i Rummene 1 I—IX, 4 I—IX og 7 I—IX, alle Mellemstørrelser i Rummene 2 I—IX, 5 I—IX og 8 I—IX, alle store Mellemfingre i Rummene 3 I—IX, 6 I—IX og 9 I—IX, altsaa efter Linier dragne paa langs ned gennem Reolen. Opgives altsaa i vort Eksempel en stor Mellemfinger, maa den findes i Rummene Nr. 6 I—III, \varnothing : de 9 Rum reduceres til 3.

Paa tværs findes nu fremdeles alle smaa Fodlængder i Rummene I 1—9, IV 1—9 og VII 1—9, alle Mellemfodlængder i Rummene II 1—9, V 1—9 og VIII 1—9, alle store Fodlængder i Rummene III 1—9, VI 1—9 og IX 1—9. Angives altsaa i vort Ekspl. en mellemstor Fod, ville de 2 smaa Diagonaler, som skulle drages inden for de 9 Rum, der fremkom ved Angivelserne af Hovedlængdens og -breddens Dimensioner, skære hinanden i Rummet Nr. 6 II.

Ekspl.:

stor Hovedlængde	=	Rummene	7—9,
mellem Hovedbredde	=	—	IV—VI,
lille Mellemfinger	=	—	7 IV—VI, (8 og 9 bortfalde nu).
stor Fodlængde	=	Rum	7 VI (IV og V bortfalde nu).

Idet nu endvidere hvert af disse 81 Rum er tredelt efter Underarmslængdens Dimensioner, er den oprindelige

Signalements-Kort.

A. Forsiden.

I. Antropometriske Maalinger.

Legemshøjde	Hove-	Længde...	V. Fod	Iris	{	Klasse-Nr.	Alder
Rygkrumning ¹⁾ ...	det	Bredde ...	V. Mellemfinger ..			Indre Zone	født d.
Favnevidde	Højre	Længde ..	V. Lillefinger.....			Ydre Zone	i
Siddehøjde	Øre	Bredde ...	V. Underarm.....			Særligt ...	

II. Personbeskrivelse.

Pande	{	Inklination ²⁾	Næse	{	Næserod	Højre Øre ³⁾	{	Rand.....	Skæg..	Ansigt	{	Pigm. ...		
		Højde.....			Ryg.....			Basis				Flip.....	Haar ..	Blod.....
		Bredde.....			Højde, Fr.spr. Bredde			Anti. trag.				Korpul... Om Livet..		
		Særligt.....			Særligt.....			Særligt.....				Særlige Ejendomm..		

III. Særlige Mærker og Ar:

I	III
II	IV
	V
	VI

B. Bagsiden.

Nr.

Fulde Navn

Til- og Øgenavne

Født d. 18. i ...

Søn af.....

Stilling

Sidste Opholdssted.....

Identitetspapirer

Forbindelser

Militærtjeneste.....

Antallet af tidligere
Domme.....

Sidste Anholdelses Aar-
sag og Sted

Nærv. AnholdelsesGrund
Konstaterede Domfæl-
delser:

Forsk. Meddelelser..

.....

.....

¹⁾ Angives i Centimeter efter Skøn over, hvor meget Krumningen formindsker Højden fra 1—3 Cm. ²⁾ Kan være tilbagebøjet, lodret eller middel. ³⁾ De temmelig komplicerede Inddelinger af Ørets Karakteristik udelades.

Samling paa 90,000 Kort bragt ned til ca. 400 (jfr. det foregaaende). Disse 400 Kort opbevares i en Æske. Udtages denne, finder man dens Indhold ved grønne Kartons tredelt efter Legemsstørrelsen, hvert af disse 3 Rum atter ved røde Kartons tvedelt efter Lillefingerens Dimensioner, og hvert af disse 2 Rum atter efter Øjnenes 5 Klasser ved gule Kartons inddelt saaledes, at der højst kommer 12 Kort i hver Afdeling. De grønne Kartons rage med deres venstre Tredjedel, de røde med deres midterste og de gule med deres højre Tredjedel op over Ficherne, saa at de kunne aflæses med et Øjekast.

For Fremgangsmaadens Sikkerhed er det naturligvis af allerstørste Betydning, at Maalingerne foretages med Nøjagtighed, hvilket i Bertillons Bureau til Fuldkommenhed er opnaaet ved Benyttelse af almindelige Politibetjente. B. har imidlertid, grundet paa talløse Maalinger, opstillet en Tabel, der indeholder bestemte Tal for hvert enkelt Maal, betegnende det Spillerum, inden for hvilket det menneskelige Øje er tilbøjeligt til at angive Maalene for højt eller for lavt. Saaledes er for Hovedets Længde og Bredde angivet $\frac{1}{2}$ mm., hvilket altsaa for 2 Maalinger (den nu foretagne og den ældre, hvormed Sammenligning skal ske) kan beløbe sig til 1 mm. Divergerer de 2 Maal altsaa ikke i højere Grad, kan Identitet antages, da her overhovedet ingen egentlig Fejl behøver at foreligge, eftersom de 2 Par Øjne kunne se forskellig paa Maalene. En Fejl foreligger derimod, hvis Forskellen stiger til 2 mm., men ogsaa inden for denne Ramme er det tilladt at slutte til Identitet, da Maalene navnlig uden for Paris ikke altid optages med tilstrækkelig Skarphed. Er Afstanden større, maa derimod Ikke-Identitet antages. Saaledes ere bestemte Grænser satte ved hvert enkelt Maal, og det er derfor ikke umuligt, at 2 Maalingsresultater, som tilsyneladende frembyde ikke uvæsentlige Uoverensstemmelser, dog kunne henføres til samme Person, hvis intet af Maalene divergerer ud over det

tilladelige Spillerum; i modsat Fald maa derimod Ikke-Identitet antages.

ad 2. Resultaterne af de nævnte Maal fylde Fichens første Del, foruden at de som skildret danne Nøglen til Systemets Registratur. 2. Del optages af Personbeskrivelsen, der foretages uden Instrumenter ifølge et Skøn. Her skildres Panden, Næsen, Øret, Skæg, Haar, Korpulence og andre særlige Tegn (ejendommeligt Mund, Rynker, Holdning, Stilling, Sprog m. v.). Værdien af denne Skildring kan ikke sammenlignes med de bekendte Angivelser paa Pas o. l., som intet oplyser, idet B. med stor Skarpsindighed har givet Detailbeskrivelser af de forskellige Legemsdele, som tillade en meget nøjagtig Angivelse. Næsens Form falder saaledes i 3 Hovedsondringer, efter dens Basis: opadbøjet, nedadbøjet eller vandret, 3 efter dens Ryg: konveks, konkav eller retliniet. Hertil komme »Ørnenæserne«: de konveks-»puklede« Næser, der kunne være »puklet« opadbøjet, dito nedadbøjet eller dito vandret og de bølgeformede Næser, der efter Næseryggens Hovedretning kunne være bølgeformet konveks, dito konkav eller dito retliniet. Fremdeles Næsens Dimensioner. 1) Højden fra Melletrummet nederst ved Næseborene og op til Næseroden mellem Øjnene, 2) Fremspring fra Overlæben til Næsetippen og 3) Bredden, som betegner Afstanden mellem Næselligenes i Overlæben fastsiddende Dele. Disse Dimensioner deles hver for sig i meget lille, lille, middel, stor, meget stor. Denne 5-Deling i Stedet for den ved Maalingerne fastslaaede 3-Deling grundes paa, at nøjagtige Bestemmelser ikke her, hvor Instrumenter ikke benyttes, kunne gives, og at man derfor ikke kan lægge Vægt paa, om en lille Næse kaldes middel, en middel Næse stor, hvorimod der ingen Fristelse vil være til at kalde en meget lille Næse middel, eller en middel Næse meget stor. Paa samme Maade beskrives med stor Nøjagtighed Panden, Øret m. v.¹⁾ Ved denne Personalbeskrivelse styrkes

¹⁾ Paa denne Beskrivelse beror B.s saakaldte »portrait parlé« til Efterlysning af Personer gennem Politiet. B. gaar nemlig ud fra,

i høj Grad den Sandsynlighed, som Maalingerne alt have frembragt for Personens Identitet. Til fuldt Bevis bliver Fichen ved Tilføjelsen af det tredje Led:

ad. 3. Angivelse af særlige Kendetegn, hvorved Bertillon forstaar Skønhedspletter, Ar, Brændemærker, Pletter efter Brandbylder o. l. Ethvert Menneske samler fra Vuggen til Graven et Antal saadanne Tegn, der eventuelt i Forbindelse med de medfødte Hudpletter o. l. umulig i deres samlede Beskrivelse kunne forefindes ens hos 2 Mennesker. Det karakteristiske for B.s Angivelse af disse Tegn er imidlertid ogsaa her den overordentlig detaillerede Skildring, de erholde, 1) efter deres Natur og Benævnelse, 2) Udseende, 3) Udstrækning og 4) Retning, thi det er klart, at et Mærkes identificerende Betydning stiger med Beskrivelsens Nøjagtighed efter en ligefrem geometrisk Progression. »Et Ar paa Brystet« har alt nogen Betydning. Udtrykket »et Ar paa Brystets venstre Halvdel« fordobler denne Betydning. Tilføjes »et skraat (vandret, lodret) Ar paa Brystets venstre Halvdel«, firedobles Værdien. Den stiger til det 8-dobbelte ved Tilføjelsen: »et skraat, nedad- (udad) vendt Ar paa Brystets venstre Halvdel«, hvorved bemærkes, at Retningen altid angives ovenfra nedad og efter Stillingen til Legemets Midtlinie. Hertil føjes endnu Angivelse af Arrets Plads (»4 cm. under venstre Brystvorte« og »6 cm. fra Brystbenet«) dets Længde i mm., Form og om mulig dets Op-

at den gængse Metode, hvorefter Opdageren længe og hyppig betragter eftersøgte Fotografi, er ret værdiløs, da Hjernen kun tydelig opfatter og bevarer, hvad der kan fæstnes i Ord. Det er derfor efter B.s System Opdagerens Pligt at lære den hele Personbeskrivelse udenad, thi kun da vil efter hans Mening Fotografiet gøre sin fulde Virkning i Opdagerens Hukommelse. Til dette Brug udfærdiger Bureauet særegne Ficher, foroven forsynede med den eftersøgte 2 Portrætter (en profil og en face), forned den nøjagtige Personbeskrivelse, paa Bagsiden en i Tekst anført Beskrivelse af særlige Tegn og Mærker (jfr. Teksten ad 3); den hele Fiche er derhos forsynet med et Knæk paa Midten, indrettet til at putte i Lommen (se nogle Medd. om »le portrait parlé« hos Daac, nærv. Tidsskr. Bd. XVII, p. 127.

rindelse. Naturligvis er det ikke nødvendigt at beskrive alle de Ar etc., som findes hos et Individ, hvilket ofte vil være ugørligt; mere end 5—6 behøves ikke, idet de stærkest iøjnefaldende foretrækkes, og det gælder derfor som en Grund-sætning for denne Del af Identificeringen, at medens alle de paa den ældre Fiche angivne Mærker skulle findes paa det mistænkte Individ, beviser det intet, at han desuden frembyder andre Mærker. Til hurtig Orientering er det for særlige Mærker reserverede Rum paa Fichen inddelt efter Romertal i 6 Rubrikker, hvoraf hver er bestemt til Angivelse af Mærker paa en bestemt Legemsdel. Saaledes indeholdes under

- I. Mærker paa venstre Arm og Haand,
- II. » » højre » »
- III. » » Ansigt og Halsens Forside,
- IV. » » Bryst og Skuldrenes Forside,
- V. » » Ryg og Halsens Rygside,
- VI. » » de øvrige Legemsdele.

Da Fichen kun indeholder ringe Plads til Mærkernes Optegnelse, benyttes en Art Stenografi til Beskrivelsen, som hurtig læres og er fuldstændig udtømmende. Ar udtrykkes f. Eks. ved *cic.*, skraa ved *b*, *c* betegner krum, *r* retliniet, α betegner Legemets Forside, ρ dets Bagside, ε udadvendt, ι indadvendt. Hver Finger betegnes ved dens Forbogstav, skrevet med store Bogstaver osv. Altsaa, hvis under Fichens Nr. I findes følgende Angivelse:

cic. r. de 1 b ε , ml. 2e f. M. g. ρ ,
betegnes herved *cicatrice rectiligne d'une dimension de 1 cm., oblique externe, sur le milieu de la deuxième phalange du médius gauche, face postérieure*, paa Dansk: retliniet Ar paa 1 cm. Længde, skraat udadvendt, paa Midten af venstre Mellemfingers 2. Led, Bagsiden.

ad. 4. Som sidste Bevismiddel fungere Fotografier af Personerne, 1 en face og 1 i Profil (se Noten p. 32), der opbevares særskilt efter Løbenummer og kun undtagelsesvis

klæbes paa Fichen. Fotografierne optages efter ganske bestemte Regler, $\frac{1}{7}$ af naturlig Størrelse, fastslaaet Stilling, Belysningen Ovenlys fra højre, Objektivet indstillet i Højde med Individets Øjne og paa den højre udvendige Øjevinkel og endelig med Anvendelse af Spejle, som vække Subjektets Nysgerrighed og saaledes uvilkaarlig fremkalde den ønskede Hovedholdning og et interesseret Ansigtstudtryk. —

Hvad Resultaterne af Systemet angaar, bemærkes, at Antallet af Recidivister, som ere blevne officielt genkendte siden 1883, har været i stadig Stigning fra 49 i 1883 til 680 i 1892 og i dette Tidsrum have udgjort i alt 4564 (indtil 1897 endog 7150), at de internationale Lommetyve, som altid skifte Navn efter hver Domfældelse, for at slippe for Recidivstraffen, ere ved at forsvinde fra Paris, hvor de 1885 udgjorde 65, i 1890 kun 14¹⁾, samt at den franske Fremmedlov (omtrent svarende til dansk Strfl. § 16) først under dette System er kommen til sin fulde Ret, idet de fremmede for at undgaa Udvisning i langt højere Grad end Indlændinge skjule sig under et falsk Navn, saa at gennemsnitlig 3 Undersøgelser af udenlandske Recidivister frembyde 1 Genkendelse, medens der gennemsnitlig kun kommer 1 Genkendelse paa hver 15 Undersøgelser af indenlandske Recidivister. Hvad omvendt Bureauets Uheld angaar, kunne disse bestaa i urigtig Identifikation eller undladt Identifikation. Hvad det første Punkt angaar, konstaterer Bertillon, at samtlige Bureauets Identifikationer for Domstolene have vist sig korrekte. Hvad undladt Identifikation angaar, bestaar den Regel, at den Funktionær, hvis Opgave det har været, at konstatere en Identitet, uden at det er lykkedes, uagtet Personens Identitet senere ad andre Veje bevises for Domstolene, har at erlægge en Bøde af 10 Fr. til den, som gør Opdagelsen. Ikke desto

¹⁾ B. udregner, at alene den formindskede Udplyndring af Paris' Befolkning, som disse Tal betegne, er nok til at betale samtlige Identificeringsbureauets Omkostninger.

mindre forekom i 1889 paa et Antal af 30,000 Undersøgelser kun 4 Tilfælde af undladt Identifikation, i 1890 ligeledes 4, i 1891 6 og i 1892 0.

For at Bertillons System skal kunne gøre sin fulde Nytte, burde det gøres fuldstændig internationalt, altsaa efter fuldkommen ensartede Regler gennemføres i alle Stater, hvis Signalementskort i Genparter burde samles i et enkelt Centralbureau, i ethvert Fald for alle større Forbryderes Vedkommende. En saadan Ordning er inidlertid ikke engang gennemført i Frankrig, hvor kun de store Byer sende deres Signalementskort til Paris som Centralbureau, hvorhos samtlige Tugt- og Forbedringshuse i Frankrig til Paris indsende Kort over de derfra udgaacde Fanger. Og uden for Frankrig kan der selvfølgelig ikke være Tale om et saadant Centralbureau, saa længe Systemet ikke er indført overalt. Derimod have adskillige enkelte Stater indført det, men rigtignok ikke altid efter ensartede Regler.

I Amerika indførtes Bertillons System 1891 i Chicago, og derefter i Cincinnati, Philadelphia, Ohio, New York m. fl., men om noget fælles System for alle de amerikanske Fristater er der endnu ikke Tale, uagtet det er indlysende, at Bertillons System over for den stærkt omrejsende amerikanske Forbryderverden og de særlige Identitetsvanskeligheder, som dens hyppig fremmede Afstamning frembyder, vilde være af uvurderlig Betydning.

I Europa er Bertillons System antaget af Rusland, Rumænien, Svejts, til Dels af Italien, Hamborg og Berlin, hvorhos Tyskland, Østrig og England stærkt paatænke dets Indførelse.

Svejts har paa Foranledning af en Kommission til Udbredelse af det Bertillon'ske System indført dette i ufor-

andret Skikkelse 1890, hvorhos Professor v. Sury¹⁾ har oversat Bertillons Skrifter paa Tysk. Ogsaa Rumænien har i uforandret Skikkelse fra 1892 accepteret Bertillons System paa Foranledning af Lægen, Dr. Minovici, der ligeledes har udgivet et Værk paa Rumænsk, indeholdende Forskrifter for Maalingerne (oversat paa Fransk). Rusland har derimod gjort væsentlige Forandringer i B.s System, for det første ved at fotografere ikke Individets højre, men dets venstre Profil²⁾, dernæst ved Indførelse af 11 nye Maal af Lændernes Højde, Legemsomfanget, Skulderbredden, Pandehøjden. Næselængden m. m., hvorhos det ved Lov er særlig foreskrevet, i hvilke Tilfælde og over for hvilke Forbrydere Maalingerne skulle foretages. Maalingerne indførtes 1890 under Ledelse af Oberst Kozlow i St. Petersborg, under hvem sorterer 12 Provinsfilialer. Siden 1890 ere 23321 Individer maalte, hvoraf 3958 ere blevne genkendte som Recidivister. Kozlow fremhæver særlig de Tjenester, Systemet har gjort Retsplejen, ved Identificering af Vagabonder, hvoraf Rusland er særlig oversvømmet. Ogsaa Italien har til Dels indført Systemet, men sammenblandet med de af Lombroso hos en Del Myndigheder og Strafanstalter foranledigede antropologiske Maalinger til at udforske Forbryderens forbryderske Tendenser i Almindelighed, en Sammenblanding, som Bertillon fornuftigvis ganske holder uden for sine Undersøgelser. England³⁾ har fra 1894 indført en Del af Bertillons Maal (5) i Forbindelse med Galtons Aftryk af Fingrenes Papillarlinier samt den Bertillon'ske Beskrivelse af Ar og Mærker til Konstatering af Forbryderes Identitet. Endvidere

¹⁾ Denne foranledigede ogsaa den internationale kriminalistiske For-
ening ved dens Hovedforsamling d. 14. August 1895 i Linz til at
forfatte en Resolution til Gunst for Systemets internationale
Gennemførelse.

²⁾ Formentlig ved en Misforstaaelse af B.s Forskrift, at Profillfoto-
grafiet skal klæbes paa Kortets venstre Side.

³⁾ Se nærmere Daac: Tidsskr. Bd. XVII, p. 113 ff.

benyttes i England Fotografien paa en ejendommelig, fra Bertillons Metode ganske afvigende Maade, idet vedkommende fotograferes med et Spejl ved Skulderen under en bestemt Vinkel, saaledes at Apparatet foruden selve Personen samtidig fotograferer den af Spejlet optagne Profil. Herved opnaas ganske vist, at man kun behøver at tage en Plade, men paa den anden Side gengives Ansigtet i Spejlet kun i $\frac{3}{4}$ Profil, Konturerne udviskes, saa at Ansigtet undertiden bliver ganske fortrukket, hvorhos Tilskueren, som ikke er gjort opmærksom paa, at han har et Spejlbillede for sig, er stærkt fristet til at tro, at han ser Personens højre Profil, medens Spejlet i Virkeligheden gengiver den venstre Profil, en Misforstaaelse, som kan blive skæbnesvanger, hvis f. Eks. et Ar eller lign. søges. En anden Mærkelighed ved de engelske Forbryderfotografier er, at Hænderne lægges fladt med Indersiden indad paa vedkommendes Bryst, hvilket ingen som helst Fordele medfører, men giver Billedet et saa aparte Udseende, at det umulig kan benyttes uden samtidig at oplyse sin Egen- skab som Forbryderfotografi, hvilket efter Omstændighederne kan være meget uheldigt.

I Tyskland er et Maale-System indført i Preussen og Sachsen 1896 med henholdsvis Berlin og Dresden som Centralbureau, men Maalingerne foretages kun i de største Byer, og efter forskellige Regler. Et Centralbureau for hele Tyskland, til hvilket alle Maalinger blive at indsende, findes ikke. Maalingerne tjene altsaa væsentlig kun til Identificering af vedkommende Bys egne Forbrydere, hvilket kun i saa store Byer som Berlin og Hamborg kan siges at udfylde et Savn, da mindre Byer temmelig let paa anden Maade ville kunne holde Rede paa deres Forbryderverden. Af særlig Interesse er den Maade, hvorpaa det antropometriske System er indført i Hamborg af Dr. jur. Roscher¹⁾ paa

¹⁾ Jfr. Roscher: Die Antropometri in Hamburg, Z. für Kriminal- antropologi 1897 p. 497 ff.

Grund af den Simplificering, han har givet Systemet, og som, saa længe dets absolutte Internationalisering ikke er opnaaet, synes baade tilladelig og ønskelig. Roscher maa-ler kun udvoksne Personer over 21 Aar, da de af Bertillon opstillede Voksetabeller over yngre Personer synes ham ganske upaalidelige, og udelader endvidere Kvinder og Krøblinge. Fremdeles maales ikke som i Paris enhver anholdt, men kun dømte Personer; af disse alle erhvervs-mæssige Forbrydere, som Bank-, Lomme-, Butiks- og Indbrudstyve, Falskmøntnere, Svindlere, Spillere, Udpressere, Alfonsere, Pæderaster og saadanne Personer, som paa Forhaand mistænkes for at bære falsk Navn. I øvrigt beror det paa Omstændighederne, hvorvidt Maaling anses for nødvendig eller ikke. Af de nævnte Personer tages kun 6 Maal, Hovedlængde, Hovedbredde, venstre Mellemsfinger, venstre Fod, Favnevidde og Legemshøjde, hvilke Maal ligesom Bertillons ere ordnede efter Graden af deres Uforanderlighed. Underarmslængden og Siddehøjden anser selv Bertillon for upaalidelige, og en Adskillelse efter Øjnenes Farve er efter Roschers Mening alt for vanskelig til at kunne foretages af Lægfolk. Disse 6 Maal falde efter Bertillons Inddeling i stor, middel, lille i 729 Variationer, der altsaa paa 30,000 Maalinger hver kun ville rumme ca. 40 Personer, der ved de konkrete Maal opgivne i Tal inden for de enkelte Kategorier ville være lette at adskille. For en enkelt, selv meget stor Jurisdiktion vil denne Inddeling altsaa i og for sig være tilstrækkelig, thi hvor lang Tid vil ikke medgaa, før 30,000 dømte Forbrydere af den oven angivne Beskaffenhed samles sammen, og bliver det for lidt, kan man ved blot at tilføje 1 Maal forøge Variationerne til 2181. Paa hvert enkelt Maalingskort findes desuden fastklæbet den maales Fotografi, taget nøjagtig efter Bertillon en face og en Profil, men med den Forskel, at det første har Hovedbedækning, da den eftersøgte i Reglen er set med denne. Dette overflødig gør efter Roscher ganske Bertillons Personbeskrivelse, hvorimod R. ubetinget holder paa

dennes Angivelse af særlige Ar og Mærker, der efter hans Mening danne det Bertillon'ske Systems Glanspunkt, fordi den hæver den ved Maalingerne opnaaede høje Grad af Sandsynlighed til absolut Vished, i Særdeleshed over for skeptiske og uindviede Personer. — De hamborgske »Fiches« ere som Følge af de angivne Forskelligheder anderledes formede end Bertillons. De ere betydelig mindre ($10,8 \times 16,8$ cm. mod Bertillons $14,2 \times 14,6$) og have følgende Indhold:

Politimyndigheden i Hamborg		
Hylde Nr. 475.		
Antropometrisk Signalement		
for		
N. N.		
født d. i		
Personalakter Nr.		
I. Maalinger.		
1. Hovedlængde	cm.	l. (s. m.) ¹⁾
2. Hovedbredde	cm.	s. (m. l.)
3. V. Mellemfinger	cm.	m. (l. s.)
4. V. Fod	cm.	s. (m. l.)
5. Favnevidde	cm.	s. (m. l.)
6. Legemshøjde	cm.	m. (l. s.)
II. Særlige Kendetegn.		
I. Venstre Arm.		
II. Højre Arm.		
III. Ansigt og Hals.		
IV. Bryst.		
V. Ryg.		

Paa Kortets Bagside findes de 2 Fotografier, tæt sammenklæbde. Samtlige Kort opbevares i 3 Skabe, hvert paa 243 Hylde, tilsammen 729. Hver enkelt Hylde

¹⁾ Her angives efter Maalingernes Resultat, om vedkommende Legemsdel skal henføres til Gruppen lille, mellem eller stor.

bærer sit Nummer synlig. Til Udfindelse af den Hylde, hvori Kortet er opbevaret eller hvor nye Kort skulle opbevares, har Roscher indført en »Nøgle« \circ : en skreven Fortegnelse over, hvad hver Hylde indeholder. Ordningen er saaledes, at Hylde 1—243 indeholder alle smaa Legemsstørrelser, 244—486 alle Mellestørrelser, 487—729 alle store Legemsstørrelser. Opgives altsaa en lille Legemsstørrelse, ved man, at Maalet maa findes i Hylde 1—243. Favnevidden er næste Registringsmiddel, idet hver 243 Hylder er delt i 3 Dele efter dennes Størrelse, hver paa 81 Numre. Opgives altsaa en Mellem-Favnevidde, maa Kortet blandt Hylderne 1—243 findes i Hylderne 82—162. Derefter følger Fodlængden, der deler de 81 Hylder i 3×27 ; en stor Fodlængde er altsaa at søge i Eksemplet blandt Hylderne 136—162; efter Mellemfingerens Længde deles disse 27 Hylder i 3×9 ; opgives altsaa en lille Mellemfinger, maa Kortet i Eksemplet findes i Hylderne 136—144; Hovedbredden deler disse Hylder i 3×3 ; en mellem Hovedbredde anviser os altsaa Hylderne 139—141; Hovedlængden er Inddelingens sidste Led, der deler de 3 Hylder i 3×1 ; giver det valgte Eksempel en stor Hovedlængde, er den rette Hylde altsaa Nr. 141. — Ved Hjælp af den førte Fortegnelse, »Nøglen«, kan man saaledes hurtig udfinde vedkommende Hylde, ligesom man igennem »Nøglen« let kan verificere, om man har lagt et nyt Kort i den rette Hylde. Et Brudstykke af »Nøglen« viser omstaaende.

Til Udfindelse af vedkommende Hylde begyndes bagfra. Det bageste Rubrum skifter først til Mellestørrelse ved Hylde Nr. 486 (jfr. foran), til lille ved Hylde Nr. 243, altsaa for hver 243 Hylder; det andet skifter til Mellestørrelse ved Hylde Nr. 648, altsaa naar 81 Hylder ere gennemgaaede, hvilket gentages, naar man kommer til de mellemstore og smaa Legemsstørrelser, saa at der bliver 3×81 Hylder med store, 3×81 med mellem og 3×81 med smaa Favnevidder. Det samme gentages med venstre Fod, kun at Tallet nu for hver Gang er 27, som altsaa genfindes 9

Hyldens Nr.	Hovedlængde	Hovedbredde	Mellemfingerens Længde	Venstre Fods Længde	Favnvidde	Legemsstørrelse
703	l.	l.	l.	s.	s.	s.
704	m.	l.	l.	s.	s.	s.
705	s.	l.	l.	s.	s.	s.
706	l.	m.	l.	s.	s.	s.
707	m.	m.	l.	s.	s.	s.
708	s.	m.	l.	s.	s.	s.
709	l.	s.	l.	s.	s.	s.
710	m.	s.	l.	s.	s.	s.
711	s.	s.	l.	s.	s.	s.
712	l.	l.	m.	s.	s.	s.
— 729	— s.	— s.	— s.	— s.	— s.	— s.

Gange inden for hver af de første 3 Sondringer. Mellemfingeren skifter fra lille til mellem og derfra til stor for hver 9 Hylde, og det samme Maal genfindes altsaa her 27×9 Gange inden for hver Gang 243 Hylde, Hovedbredden skifter for hver Gang 3 Hylde (inden for hver 243 altsaa 81×3), og Hovedlængden skifter for hver Hylde (243×1).

— Hvad Resultaterne angaar, da kunne disse ikke være store i Betragtning af, at Bureauet kun har fungeret siden 1894, idet Institutionens Betydning vokser med Materialets Masse i geometrisk Progression. Roscher angiver 9 Tilfælde, hvor Maalingerne have været de eneste og afgørende Beviser for Identiteten, som uden disse Maalinger ikke kunde ventes konstaterede. I 1895 arresteredes saaledes en kvindelig Lommetyv i Hamborg, hvis Maal sendtes til Paris og der identificeredes som en professionel Butikstyv. Samme Aar arresteredes 2 Banktyve i Hamborg, hvoraf den ene i Paris ved Hjælp af de hamborgske Maal erkendtes identisk med en højst farlig amerikansk og europæisk Banktyv, William Smith. I 1897 opgav Politiet i Wien Maalene paa en der arresteret Person, som ved det hamborgske Maalekort identificeredes som en bekendt Vagabond. Selvfølgelig havde alle de nævnte Personer givet sig falske Navne under Arrestationen. — I Berlin ere siden 1896 26 Personer, deriblandt flere internationale Forbrydere, demaskerede, bl. a. ogsaa ved Kortenes Oversendelse til Paris.

De nævnte Eksempler vise klart, hvilken Betydning Bertillons System kan faa som internationalt Identificeringsmiddel. Den første Betingelse herfor er jo imidlertid, som før nævnt, fælles Regler for alle Nationer, og for at gøre et Skridt i denne Retning afholdtes d. 14.—15. Juni 1897 i Berlin en Kongres til Indførelse af det Bertillon'ske System paa det preussiske Indenrigsministeriums Forslag efter Indbydelse af Politipræsidenten i Berlin, hvor officielle Repræsentanter fra alle tyske Stater, Østrig, Holland og Rumænien havde indfundet sig. Politipræsidenten i Berlin, v. Windheim, fremhævede her det Bertillon'ske Systems Fortrinlighed, hvorom han personlig havde overbevist sig ved et Ophold i Paris, og ønskede dets fuldstændige Indførelse i alle tyske Stater. Kriminalinspektør v. Hüllesen gav derpaa en sagkyndig Skildring af Systemets Grundprincipper paa Grundlag af en omdelt klar

og kortfattet »Anvisning«, indeholdende Beskrivelse af Redskaberne, Maalingernes Foretagelse, Personbeskrivelse etc., og motiverede drastisk Nødvendigheden af en Reform i Identificeringsmetoden, idet han fremstillede en forklædt Politibetjent og paaviste, hvor let ydre Lighed med fotograferede Personer kan fremkalde de største Fejltagelser. Derpaa fulgte Foretagelse af Maalinger ved Fremstilling af anholdte og Paavisning af Maaden, hvorpaa Signalementskortene udfindes, hvilket skete med overraskende Hurtighed og Præcision. Signalementskortene have i det væsentlige samme Tekst som i Paris. Den næste Dag forklaredes Bertillons Fotografiapparat for Kongresmedlemmerne, hvorpaa fulgte en Diskussion, der afsluttedes med en Resolution, gaaende ud paa, at man paa Grund af Utilstrækkeligheden af de hidtidige Identificeringsmetoder maatte anbefale de enkelte Staters Regeringer at indføre Bertillons antropometriske System, fælles Regler for Signalementskortene og Oprettelse af et Centralbureau i Berlin for hele det tyske Rige. Kongressen sluttede herefter med Afsendelse af en telegrafisk Anerkendelsesskrivelse til Dr. Bertillon.

Hvis denne Resolution bliver udført, og derom kan der efter Kongressens stærkt officielle Karakter næppe være nogen Tvivl, vil den Dag sikkert ikke være fjern, da ogsaa de nordiske Stater maa skride til Indførelse af Bertillons System, alene af Hensyn til den stadig voksende Vekselvirkning mellem tyske og nordiske Politimyndigheder, og de ville kunne gøre det med saa meget større Tilfredshed, som Systemet ogsaa i Forholdet mellem de nordiske Stater indbyrdes og for den enkelte Stat utvivlsomt vil bringe væsentlige Fordele til Retsplejens og Almensikkerhedens Gavn.

Aug. Goll.